

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

בפני כב' השופט רחמים כהן

תובעים

1. גבריאל גולדשטיין
2. שרה גולדשטיין
3. עמית גולדשטיין

ע"י ב"כ עו"ד ציפורה בליצר

נגד

נתבעת

דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ד"ר אסף ורשה

פסק דין

בפני תובענה כספית, אשר עניינה פיצויי בגין תקלות אשר אירעו בעת השכרת רכב בחו"ל.

התובעים הם בני משפחה. תובע 3 הוא בנם של תובעים 1 ו-2.

התובעים תכננו טיול משותף בצ'ילה וארגנטינה, כאשר תובע 3 נסע כמה חודשים קודם לכן לדרום אמריקה והתובעים תכננו להיפגש בארגנטינה. לצורך הטיול הוזמן רכב המותאם לנסיעות שטח.

על פי גרסת התובעים, הרכב הוזמן מהנתבעת. מאחר והטיול אשר תוכנן על ידם כולל מספר מעברי גבול בין צ'ילה לארגנטינה, נדרשו והוזמנו רכב המותאם לנסיעות שטח וכן אישורים מתאימים למעברי הגבול.

לטענת התובעים, סידרה של כשלים לה אחראית הנתבעת, הובילה לאובדן כמעט מוחלט של מטרות הטיול. לטענתם, לא קיבלו אישורים מתאימים אשר יאפשרו להם לחצות את הגבול בין צ'ילה לבין ארגנטינה מספר פעמים, הרכב שקיבלו היה ישן ולא היה מותאם למטרה לשמה הושכר, הרכב התקלקל במהלך הטיול ולא נמצא רכב דומה להחליפו, כך שבסופו של יום, נאלצו לא רק לבזבז את זמנם בהמתנה לאישורים הנדרשים אלא נאלצו להסתפק ברכב רגיל, אשר אינו מותאם לתוואי השטח בו ביקשו לטייל.

לטענת התובעים, נגרם להם נזק אשר עומד על סך של כחצי מיליון שקלים, ולצרכי אגרה העמידו את הנזק על סך של 250,000 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

דיון

המעייין בכתב התביעה, עלול לטעות ולחשוב, כי התובעים התקשרו עם הנתבעת בהסכם להשכרת רכב, אשר יימסר לידיהם בפוקון, צ'ילה, ואף לסבור, שהתובעים הציגו הסכם בינם לבין הנתבעת. בכתב התביעה נכתב כדלהלן:

4" הואיל ומדובר בטיול מורכב המחייב תכנון מפורט מראש אשר כולל נסיעות למרחקים ארוכים ובדרכים משובשות החליטו התובעים לשכור רכב מחברה בינלאומית מוכרת ולאור המצגים של הנתבעת בדבר אמינותה ומהימנותה החליטו לשכור רכב מהנתבעת.

...

6. למרות העלות הגבוהה יחסית בהשוואה לחברות השכרת רכב אחרות החליטו התובעים לשכור רכב מהנתבעת וביום 4.11.08 ביצע התובע 3 הזמנה באמצעות האינטרנט (מס' הזמנה 06070924IL6) לרכב PICKUP מסוג טויוטה הילקס או שווה ערך למסירה בפוקון צ'ילה ביום 24.11.08 בשעה 09:00 עם החזרת הרכב באותו מקום ביום 24.12.08 באותה שעה בעלות כוללת של 2,260 דולר ארה"ב. העתק ההזמנה מצורף לכתב תביעה זה כנספח א' ומהווה חלק בלתי נפרד מכתב התביעה". (הדגשות הוספו – ר.כ.).

המעייין בתצהירי התובעים 1 ו-3 עלול לטעות ולהגיע למסקנה זהה. תובע 1 הצהיר, כדלהלן:

6" הואיל והמדובר היה בטיול מורכב המחייב תכנון מפורט מראש, אשר כלל נסיעות למרחקים ארוכים ובדרכים משובשות החלטנו לשכור רכב מחברה בינלאומית מוכרת ולאור המצגים של הנתבעת, בדבר אמינותה ומהימנותה, החלטנו לשכור רכב מהנתבעת.

...

8. נוכח מצגי הנתבעת בפרסומיה בדבר היותה חברה אמינה בעלת קשרים בינלאומיים, למרות העלות הגבוהה יחסית בהשוואה לחברות השכרת רכב אחרות, החלטנו לשכור רכב מהנתבעת וביום 4.11.2008, ביצענו אני ועמית הזמנה באמצעות האינטרנט (מס' הזמנה 06070924IL6) לרכב PICKUP מסוג טויוטה הילקס X44 או שווה ערך, למסירה בפוקון צ'ילה ביום 24.11.08 בשעה 09:00, והחזרת הרכב באותו מקום ביום 24.12.08 באותה שעה בעלות כוללת של 2,260 דולר ארה"ב. העתק ההזמנה מצורף לתצהירי זה כנספח מס' [3] א' ומהווה חלק בלתי נפרד מתצהירי". (הדגשה הוספה – ר.כ.).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

בהמשך, מסביר תובע 1 כיצד בוצעה ההזמנה ושוב מפנה לאותו נספח 3 אשר נחזה להיות העתק הזמנה על דף הלוגו של הנתבעת:

"9. פניתי לעמית בבקשה להזמין רכב דרך אתר הבית של חברת אוויס, זאת לאחר שניסיתי לבצע את הזמנת הרכב דרך אתר אוויס בישראל, אך האתר הפנה אותי לנציג שירות שהנחה אותי בשיחת טלפון לבצע את ההזמנה דרך האתר הבינלאומי של אוויס ואמר שזה כמו להזמין באתר אוויס ישראל שמפנה אותך לאתר הבינלאומי של אוויס שבאמצעותו גם בוצעה ההזמנה.

...

11. בעת ביצוע ההזמנה האתר הבינלאומי של חברת אוויס שואל במפורש מהי מדינת המגורים של המזמין, ובהתאם לכך משייך את ההזמנה למקום מושבו של המזמין דהיינו בישראל. מסיבה זו גם מקבלת ההזמנה מספר סידורי הנושא את הקידומת של ישראל דהיינו IL. מצורף כנספח מס' [3]."

הצהרות והפניות זהות ניתנו גם על ידי תובע 3 (סעיפים 6,8,9,11 לתצהירו).

לכאורה, התובעים הזמינו רכב מהנתבעת ואף יש בידם אישור הזמה מהנתבעת. לא כך הוא.

המסמך אליו מפנים התובעים, אותו עמוד ראשון לנספח 3, התקבל בידם רק לאחר שובם לארץ. תובע 1 ניסה להסתיר זאת:

"ש: האם שילמת לדן רכב ותחבורה?

ת: שילמתי לחברת אוויס.

ש: אוויס ישראל או אוויס צ'ילה או אוויס ארגנטינה או אוויס ארצות הברית.

ת: ממי שמופיע כאן. יש כאן את החוזה, אני כבר אראה לך אותו עוד פעם,

ש: אנחנו נגיע לחוזה הזה.

ת: לא, אנחנו נראה, אתה שאלת למי שילמתי אז אני אראה לך למי שילמתי.

ש: אין בעיה. תראה למי שילמת... אין בעיה.

ת: כאן מופיע,

עו"ד בליצר: באיזה נספח?

ת: נספח מס' 3, עמוד 10, למעלה כתוב דן רכב ותחבורה, חברת אוויס ואויס אני

חושב שזה מותג שאתם משתמשים בו תחת, ...

...

ש: אני אגיד למסמך, אתה יודע מה? בוא, התחלת במסמך הזה אז אני אעשה, אני

אעשה סוגריים. מתי קיבלת את המסמך הזה? לפני הנסיעה, אחרי הנסיעה,

במהלך הנסיעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

ת: קיבלתי אותו מחברת אוויס.

ש: לפני הנסיעה במהלך הנסיעה, אחרי הנסיעה.

...

אני לא זוכר מתי קיבלתי אותו, לא זוכר" (עמ' 70-69 לפרוטוקול).

בהמשך נאלץ להודות, כי קיבלו את המסמך לאחר חזרתם לארץ:

"עוד ורשה: אומרת המצהירה של דן רכב ותחבורה שהנייר הזה הודפס כיוון שאחרי שחזרתם לארץ אז רצו לבדוק את התלונה שלכם באויס ישראל ואז הם העלו את פרטי ההשכרה שלהם מצ'ילה על דף לוגו ישראל, זה הכול. זה מה שהיא אומרת בתצהיר שלה ואני מניח שתחקור אותה על זה. אני אומר לך בוודאות שהדף הזה לא קשור לא לשום שלב של לפני ההשכרה, לא קשור להסכם ההשכרה ולא קשור לכל שלב במהלך השכרת הרכב אלא הונפק וחיוב להיות מונפק רק אחרי שחזרתם לארץ וההשכרה הסתיימה. האם זה נכון או לא נכון?
ת: יותר מנכון, אתם אלה שהמצאתם..." (עמ' 81 לפרוטוקול).

תובע 3 אישר זאת בעדותו גם הוא (עמ' 129 לפרוטוקול).

עולה אם כן, כי בידי התובעים, על אף הנטען על ידם, אין אישור כלשהו שהזמינו רכב מהנתבעת או באמצעותה. ייאמר במפורש, כי הרושם המתקבל הוא, שאופן הצגת המסמכים נעשה במכוון על מנת ליצור את הרושם שההזמנה נעשתה באמצעות הנתבעת.

בידי התובעים הודעת דואר אלקטרוני המפרטת את פרטי ההזמנה שבוצעה על ידי תובע 3 – ולא מהנתבעת - ההודעה היא מאויס העולמית, כפי שניתן לראות בסוף המסמך (צורף כחלק מנספח 3). על אף ניסיונות ההתחמקות וחוסר הרצון לענות ישירות לשאלה ממי קיבל את פרטי ההזמנה, נאלץ תובע 3 בסופו של דבר להודות, כי "המייל אישור הגיע ממשרדי אוויס העולמיים בניו ג'רסי" (עמ' 129 לפרוטוקול).

כאשר נשאל תובע 3, האם את דמי השכירות שילם בצ'ילה התחמק והעיד, כי את דמי השכירות שילם בכרטיס אשראי בעת ביצוע ההזמנה, "שילמתי בכרטיס האשראי שלי כשעשיתי את ההזמנה, אני לא יודע" (עמ' 131 לפרוטוקול). בהמשך נאלץ להודות, כי יכול להיות ששילם את דמי ההשכרה של הרכב בצ'ילה, או שיכול להיות שמדובר בעירבון וכי:

"כשאני הייתי בצ'ילה הייתי תחת מצוקה לקחת רכב ולקבל מהורים שלי. נתנו לי לחתום על דברים, אני לא יודע, אני את כרטיס האשראי שלי נתתי כשבצעתי את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

ההזמנה באתר הבינלאומי ביחד עם אבי מאויס ישראל לפי ההנחיות של נציג אוויס ישראל. זה, שמה נתתי את כרטיס האשראי שלי... (עמ' 131 לפרוטוקול).

גרסת תובע 3, כי היה במצוקה וכי אינו יודע על איזה מסמכים חתם, אינה סבירה ואינה מתקבלת. עם כל הכבוד, עניין לנו באדם בוגר, אשר חזקה עליו שידע על איזה מסמכים ועל איזה חיובים הוא חותם.

תובע 3 חתם על הסכם להשכרת רכב מול חברת סרוויק בע"מ, Servie S.A, חברה צייליאנית (נספח 3, עמ' 11). התשלום עבור הרכב לא היה מיועד לנתבעת והתובעים לא הוכיחו, כי שילמו או התחייבו לשלם דבר לנתבעת.

נוכח כל האמור לעיל, מתקבלת התמונה הבאה: תובע 3 שהה בארגנטינה (או ציילה) בעת שביצע הזמנת רכב לציילה באתר הבינלאומי של אוויס והנתבעת לא הייתה חלק מהעסקה. התובעים לא התקשרו עם הנתבעת בהסכם להשכרת רכב בציילה, אלא עם אוויס העולמית. משכך, אין כל התקשרות חוזית בין התובעים לבין הנתבעת ואין כל בסיס חוזי להטלת אחריות כלשהי על כתפיה.

יצויין, שגם מהתנהגות התובעים ברור, כי היו מודעים לכך, שהנתבעת אינה אחראית כלפיהם. לאחר שהחלו התקלות, התובעים לא פנו מייד לאוויס ישראל, אלא קודם לאוויס ארגנטינה ואוויס צילה, לאחר מכן לאוויס ארה"ב. התובעים ניסו להסביר זאת על רקע הפרשי השעות בין ארגנטינה/ציילה לישראל, אך הסברם זה אינו סביר. על פי גרסת התובעים, הבעיות החלו כבר ביום 24.11.2008, בעת שתובע 3 ביקש "לאסוף" את הרכב. התובעים הצהירו, כי פנו לנתבעת ביום 11.12.2008 (סעיף 68 לתצהירו) או יום קודם (עמ' 144 לפרוטוקול). מסעיף 67 לתצהיר תובע 1 עולה, כי התובעים פנו קודם כל לאוויס ארה"ב. לאחר מכן, בחקירה נגדית, ניסה תובע 1 לטעון, כי הפנייה לנתבעת נעשתה מספר ימים קודם לכן (עמ' 119 לפרוטוקול), דבר שלא עולה מתצהירו, אך טענה זו, לא רק שאינה תואמת את האמור בתצהירו, אלא עומדת בניגוד לעדותו של תובע 3 אשר העיד, כי הפנייה לנתבעת נעשתה יום לפני שנוצר קשר ראשוני בין התובעים לבין הנתבעת, היינו ביום 10.12.2008 (עמ' 144 לפרוטוקול). שוב, עדותם מעוררת ספק ביחס למהימנותם.

ככל שהתובעים סברו, כי הנתבעת האחראית כלפיהם, אין זה סביר שימתינו מעל שבועיים ימים, בטרם ייפנו אליה על מנת שתסייע בידם בתקלות בהן נתקלו.

נוכח כל האמור לעיל שוכנעתי, כי התובעים כשלו מלהוכיח, כי שכרו את הרכב מידי הנתבעת. שאלה נוספת היא, האם בכל זאת, אחראית הנתבעת כלפי התובעים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

מטעם הנתבעת, הצהירה גב' מיכל ירט עמית, המשמשת כסגנית היועצת המשפטית בנתבעת. גב' ירט הצהירה כדלהלן:

7. לגופו, אין ולא היתה לתובעים כל התקשרות, פגישה, התנהלות או כל דבר אחר עם החברה, שהיא חברה ישראלית בעלת הזיכיון לשימוש בשם ובשיטת השכרת הרכב של אוויס הבינלאומית בישראל. הזיכיון הוענק לה על ידי חברה אנגלית בשם Avis Europe Plc. (להלן: "אוויס אירופה"), שהיא עצמה קשורה בהסכם זיכיון עם חברה אמריקאית בשם Avis Inc. (להלן: "אוויס העולמית").

8. ניתן להשכיר רכבי אוויס במדינות ובאתרים מסוימים בעולם, דרך החברה בישראל, ישירות – באמצעות מוקד טלפוני, סוכני נסיעות וכד', או דרך אתר האינטרנט של החברה בישראל (AVIS.CO.IL). התקשרות כזו מוזמנת דרך החברה, מופק ללקוח שובר השכרה בישראל, ברוב המקרים של המקרים משולמת תמורתו כאן בישראל ומועברת אחר כך על ידי החברה למדינת היעד של ההשכרה.

9. ישנם יעדים ומדינות שבהם, על אף שלאויס העולמית יש נציגות מקומית במקום, אין החברה מורשית או יכולה למכור השכרות כלי רכב ללקוחותיה באמצעות אפיקי המכירה המתוארים לעיל ובכלל. צ'ילה, מדינת היעד של התובעים, היא דוגמה למדינות מסוג זה.

10. המבקש לשכור רכב אוויס למדינה שעימה אין לחברה קשרים כמתואר לעיל, יכול לעשות זאת תוך שימוש באמצעי השיווק והמכירה של אוויס העולמית, לרבות אתר האינטרנט של אוויס העולמית avis.com או ישירות מול מדינת היעד.

11. הזמנה שמבוצעת באמצעות האתר האמור אינה עוברת דרך מערכת ההזמנות של החברה, פרטיה אינם מופיעים אצלה ואין לה כל נגיעה לגבי תוכנה.

12. כך היה בהשכרת הרכב נשואת תביעה זו. התובעים עצמם מאשרים כי לא ניתן היה לבצע את הזמנת השכרת הרכב בצ'ילה דרך אתר החברה בישראל והם פנו לאתר אוויס העולמית, שלמיטב ידיעתי פועל מארצות הברית על מנת לשכור את הרכב".

מהאמור לעיל עולה, כי מדובר בשתי זכייניות שונות וכי הזמנה דרך האתר הבינלאומי, במקרה הנדון, אינה יוצרת זיקה בין הנתבעת לבין המזמין. דברים אלה לא נסתרו בחקירתה הנגדית אשר הותרה רושם מהימן ביותר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

בנוסף, הסבריה מתיישבים עם הגיונם של דברים. ייתכן, כי הנתבעת אחראית לסייע ללקוח ישראלי אשר לא הזמין רכב דרכה, בשל היותו לקוח של אוויס העולמית או לקוח של זכיינית אחרת, והיותה של הנתבעת זכיינית של אוויס, אך אין כל אינדיקציה לכך, כי לקוח ישראלי אשר הזמין רכב בחו"ל באמצעות האתר הבינלאומי, "קשר" אליו גם את הנתבעת והיא מחוייבת לפצותו על נזקיו הנטענים.

לטענת התובעים, כתב ההגנה אינו כולל טענה של העדר יריבות בין התובעים לבין הנתבעת ומשכך, מנועה הנתבעת מלהעלות טענות בעניין זה. דין הטענה להידחות.

הנתבעת משיבה לטענות התובעים בסיכומיה לעניין הרחבת חזית וטוענת, כי התובעים לא העלו טענה זו במהלך הדיונים. בסיכומי התשובה טוענים התובעים, כי טענו להתנגדות לכל הרחבת חזית בפתחו של כל דיון ודיון.

בדיון קדם משפט אשר נערך ביום 14.10.2010 טענה ב"כ התובעים, כי "אני הזמנתי באויס ישראל והם צריכים לדעת הכל" (הדגשה הוספה – ר.כ.). ב"כ הנתבעת השיב לה, כי "ההזמנה לא היתה מאויס ישראל". ב"כ התובעים השיבה לו כדלהלן:

"אני הזמנתי באויס ישראל. אם הם לא בעל הדין שלי שיגידו שהם רוצים להימחק

מכתב התביעה ונראה מה לעשות עם זה.

ההזמנה היתה דרך האינטרנט במדינת ישראל.

אני מבקשת לדעת מה הטענות שלהם, ואם הם טוענים שהם לא בעל דין ראוי עליהם להגיש בקשה.

הם ענו לי בשאלון וענו לי כבעל דין. אני חושבת שזה תפקידו של בית המשפט היא להביא לבירור התביעה, אם חברי סבור שהוא לא בעל דין ראוי, מן הראוי היה שיטען את זה בכתב ההגנה או בדרך אחרת" (עמ' 6-7 לפרוטוקול, הדגשות הוספו).

בסיום קדם המשפט ניתנה החלטה בזו הלשון:

"צודקת ב"כ התובעים, שאם יש טענה של העדר יריבות יש לברר את הטענה

תחילה ולא לקבוע מועד להוכחות בתובענה כולה כאשר בסופו של דבר בית המשפט עלול להחליט שאין יריבות בין הצדדים.

הנתבעת תגיש בקשה לסילוק התביעה על הסף תוך 30 ימים מהיום. אם לא תעשה כן ייחשב הדבר כוויתור על הטענה ויתנהל דיון לגופו של עניין" (עמ' 8 לפרוטוקול).

הנתבעת הגישה ביום 08.11.2010 בקשה לדחיית התובענה על הסף בטענה של העדר יריבות ופורום לא נאות. תשובת התובעים מיום 01.12.2010 אינה כוללת כל טענה בדבר הרחבת חזית. בנסיבות אלו, דין הטענה להידחות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

כידוע, "כאשר חורג בעל-דין ממסגרת הפלוגתות ללא מחאה מצד בעל הדין שכנגד, חל הכלל בדבר 'שינוי חזית', שלפיו רואים כאילו הוספו לדין פלוגתות או הורחבו פלוגתות" (א' גורן, סוגיות בסדר דיין אזרחי, מהדורה עשירית, תשס"ט-2009, עמ' 89).

בנוסף יצוין, כי כתב הגנתה של הנתבעת רצוף בהכחשת חבותה כלפי התובעים וכן אזכור ספציפי של תקנות 100 ו-101 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984. גם בכך יש כדי לדחות את הטענה.

יצוין, כי במסגרת אותה בקשה לדחייה על הסף בשל חוסר יריבות ופורום לא נאות, טוענים התובעים בסעיף ג' לתשובה לבקשה, כי:

- 1" הסכם השכרת הרכב נכרת בין התובעים לבין הנתבעת כפי שעולה מהמסמך אשר צורף ע"י הנתבעת כנספח ה לתצהיר גילוי המסמכים שלה ומצורף לתשובה זו כנספח 10.
(להלן: "הסכם גולדשטיין-אוויס").
- 2) הנתבעת אינה יכולה להתנער מהסכם חתום שהיא עצמה צרפה ואשר מגדיר היטב מה הזמן ע"י התובעים.
- 3) ההסכם האמור יוצר יריבות ישירה בין התובעים לבין הנתבעת וכל ניסיונות ההתנערות שלה מהסכם זה אינם אלא ניסיונות שווא.
- 4) לא בכדי לא הזכירה הנתבעת בבקשתה ולו פעם אחת את קיומו של הסכם גולדשטיין אוויס.
- 5) הסכם זה אשר נכרת בישראל אינו כולל כל תניית שיפוט זרה ומשכך קמה לבית המשפט בישראל הסמכות לדון בו ובהפרתו.
- 6) אין בהסכם כל התנייה המסירה מאוויס אחריות."

התובעים הציגו מסמך אשר נחזה להיות הסכם בינם לבין הנתבעת, בעוד שידעו או שהיה עליהם לדעת, כי מסמך זה אינו אלא דף נייר שהוצא לאחר חזרתם ארצה לצורך סיוע ובחינת טענותיהם. משכך, אין הם יכולים להישמע בטענה של הרחבת חזית עת שהתברר אופיו האמיתי של המסמך. הטענה חסרת תום לב ואין לקבלה.

די באמור עד כאן, כדי להביא לדחיית התובענה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 7479-09-09 גולדשטיין ואח' נ' דן רכב ותחבורה ד.ר.ת בע"מ

מעבר לצורך יצוין, כי גם יתר טענות התובעים מוטלות בספק. עיקר טענות התובעים נסמכות על עדותם של תובעים 1 ו-3, אשר לא הותירו רושם מהימן במיוחד. יצוין, שאמנם יש לתת אמון בדברי התובעים, כי נתקלו במהלך הטיול בתקלות הקשורות לרכב השכור, אך לא שוכנעתי שהדברים היו "כצעקתם".

להוכחת טענותיהם הקשורות לטיול ולעלותו, הגישו התובעים הצעת מחיר לטיול חלופי, שערך מר תומר גולני (נספח 8 לתצהירי התובעים). בכתב התביעה טענו התובעים, כי שווי הטיול שהוחמץ עומד על סך מינימאלי 100,000 ₪. הנתבעת הגישה את תצהירו של מר רענן בן בסט, בעל זכויות בחברה בה עובד כבר שנים רבות מר גולני. מתצהירו של מר בן בסט עולה, כי טענת התובעים לפיה לא יכולים היו לשכור רכב חלופי, שכן מדובר בעונה עמוסה, מוטלת בספק. לדבריו: "... כמעט, בכל רגע נתון ניתן להשכיר רכב, תקופה זו של תחילת דצמבר היא אחת התקופות הפנויות ביותר באזור זה מפני שזה רגע לפני חופש חג המולד גם מהסוג אותו שכרו התובעים מהנתבעת... " (סעיף 8 לתצהירו). בנוסף, ניתן ללמוד, כי עדות התובעים לוקה בהגזמות ביחס ל"נזק" אשר נגרם לטיול. בן בסט מצהיר, בניגוד לטענת התובעים, כי "גם טענת התובעים כי נאלצו לסטות מנסיעתם ולבזבז יומיים של טיול נוספים בשל נסיעה לעיירה קוואיקה לוקה בחסר ואינה נכונה" (סעיף 15 לתצהירו). על פי האמור בתצהיר, בניגוד לטענת התובעים, כי נאלצו לבזבז יומיים שלמים בעיירה קוואיקה בהמתנה לאישורי מעבר גבול, "... השהות בעיירה זו מצריכה מס' ימים לפחות כדי לטייל באזור העיירה ובשמורות טבע באזור, טיול אותו תכננו לערוך התובעים על פי התכנית שנערכה להם על ידי שותפי לבקשתם" (סעיף 16 לתצהירו).

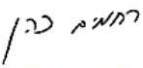
בנוסף, לא הוכח הנזק הנטען במידת ההוכחה הדרושה. כך למשל, התובעים טענו כי נגרם להם נזק בגין ימי חופשה בסך של 120,000 ₪, לא טרחו לצרף תלושי שכר להוכיח טענתם זו.

סוף דבר

לאור כל האמור, התובענה נדחית.

התובעים ישלמו לנתבעת סך כולל של 15,000 ₪ עבור הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, תוך 45 ימים מהיום, שאם לא כן, יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כדין, עד לתשלום המלא בפועל.

ניתן היום, י"א סיון תשע"ג, 20 מאי 2013, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן, שופט